

קע:

עין משפט
גר מצוה

צמח א מ"י פט"ו מהל'
טען וטען הלכה א
ועין (הרשניא) (הרשניא)
והגד משה סגן עמל נה
טו"ע ח"מ פתח קמ טעף
:7

ק ב תי' פיו שם הלסה ה
סמג שם עוש"פ ח"ת פ"י
ע סע"ף ב:
קא ג תי' פכ"ג מהל'
מלסה וילס הל' טו סמג
עש"ן לד עוש"פ ח"ת פ"י נד
סע"ף א:

רבינו גרשום

[illegible]

אלא אבר. פירש רבינו תם לגדר אמינות הדברים ולהעמיד על האמת ואם יתנאלו ויתאמרו לא ראית מעולם מימינו אבל אם לא יתנאלם לא אחד בך שאין סבירה שהיה מימינו נגלים על זה אם לא יוכל לתנאן בך מה דין הוא זה שפסיד חננים אם לא יוכל לתנא דבריו ואלה היה לרץ לטעון ועוד דהכי משמע אלא נמי לגדר קאמינות ולא לחייב שאם היה מאמינו (א) לגדר מה תשובה היא זו אלא נמי לגדר מכל מקום היה מימינו ואדרבה מה שזוכיר לגדר אינו כי אם קושיא על טעמו כמו שפירש רש"ם וואף רבי לא אמר אלא לגדר הלך לא מתקשר טעמא לחייבו משום דהי וטבועות פריך בטענת הדיינים (דקא) דקאמר אמו פלוני ופלוני ואמרו לא היה דברים מעולם ואמרו דאם לא יתנאל דלא רמיא עליה דלמיס אלא ונלא אדמינא חמינה דלמא דאמר כחך שיבואו פלוני ופלוני ויעידו וי"ל דרבה כרשב"ג מ"ל דהפסיק רב (ספא) א"ר אפי' (א) (לרין) וכדפי' ר"ת דמפרש הא

כל מה שיזכור ויזכר יז לא משנה להו או אומרים להם"מ י"ל דלא
מספיק אבל תימה שרש"ס הביאה על זה שצריך שיבא פלוני ופלוני
ויעידו משמע שצורה לעצמה הכריז אפילו לפי שלו (ו) ושמה היה
רואה לומר גדרה היכא דלא הביאם מתיבא לעצמה ואמר להם"מ
רואה הננו כלל ויש משישים דבריו אולי דרש משמע כן במגילת
וקודם שהלכה כותיה ואפי' למ"ד הם הוחזק כפרן אחי שפיר כרצן
משמע כן במגילת ד"ל דלא אמר ר"ש כן במגילת אלא דלפי' הביא:
אין הבה"מ דר' יהודה ב"ר פירא שרש"ס דלמך עדים מקרשים
אם השטר לא היה משמע מתיבא אפילו צעדים וכו' וכן לפי

המסקנה דשמיט ליה בריימא ולא הדר דלחיה מכשר בעדים ואחיה מנרין
לרב הוצא אי שמיט ליה כי' הוה הדר ביה ממנה שדיה אומר אין בלכה כ'
במנשה לא חני בעדים בדימא מ"מ איהו ס"ל עשרים קאמר פולגי ו'
הכי אין בלכה כרבי יהודה דאמר יחלף ויחבני ליה מומן ע"י
שטר אחר מומן ראשון וממאי דהדר ליה ר' יוסי וכן יפה לו ולא יגרע
ודרעא כח ארבע והסמא קאמר שפיר אי' הוה שמעי ליה הא דמנחם עדים
דמנרין ב"ד כ' לבחוס מומן ראשון אלא הוה פליג אברייתא בבהי וכל
מומן ראשון בלבל כלפי' ב"ד' מלגל קאמר ליה במתמניין וכן
רצוי להכשיר ואי' הוה ידע דר' יהודה הוה מכשיר אפי' בעדים מומן
ל' מומן ראשון כן פירש רשב"ם הסם וזיוס פלוני דקאמר הסם היי'
לא כותבין הכא מומן ראשון ל' הסם לרבי יהודה אליבא דרב ד'
ס"ל דרב הוה מוקי לה האוי' דנמנחם בביתיה מן ראשון אליבא דר'
לר' יהודה אי' מומן ראשון אי' מומן שני אף על גב דמנרין בית ד'
לכתוב שלא מדעת הוה ואפילו לוחוס עדים ששאלוהו אי' ראשון
הדגל שאל אוה לבחוס גט ויפתן לוחוס שנעשה שליח להוראה וקאמר
רבנן (גיטין דף כג.) וזש"מ שיש לתח מילוקי צדיקין (י) שבגט לא י'
אמר להם כלום אבל הכא בלא זיוי יכול להיות כשר שאני אלא גר'
לא יפקע העבדות וי"מ אפי' שני ראשון דומה לגמרי לגט וכול
איתו שכחו ונמנו לו על פי' ליה אלא שרין פועל אחר כ"ש עדים
אין נכחי הוה גובה מלקוחות שלקחו אחר ששומת הראשון כאלו
(פולג דף כג.) אי' לא משום דמאן דריף בנצנעא יויף יהיה מלוה על פ'
בשעת מכר פרעמי וטעורא ליבא לאפוקי עלייהו מ"מ מוקי השטר
שטר וימנין משמתיט ולא יבוי' ליה ואמר היצנא לך למחר או לי'
דמחרו דרביה דנמנחם שעשיו' לו בית דין שרין דמנחם מומן
בנצמס כותבין אותו דבית דין אלימי' לאפקועי ממונא ולא יבא לת'
הלקן אין להם כח לתחוס מומן ראשון שדומה למקודש שלא יבא
כר' למקודש מלחם שטר ראשון אלא שמעתיקין אותו אלא
וקא' היה משמע דנמנחם ומו' (י) ומן שני והכי משמע ליצנ'
איפכא לרב דאמר ומן ראשון ולר' יהודה דבסמך דאמר אפילו בש'
דאיתו מדעת עושה' ש' כמז' שפירש ר"י ורבינו שמואל נהגה ש'
דאיתו כדמי' ומו' ומו' שאל' לא יפקיד עדים שטר חימה דלעיל בש'

גמ פשוט פרק עשירי בבא בתרא

אמר ליה אנא נמי לברר קאמינא. כלומר כרבי סבירה ליה ואם לא בירר דבריו הפסיד וכן פירש רבינו זקני מ"כ בפרק זה בורר אליבא דרבי שזריך לברר ואם לא הביא שטר הפסיד. ויש לשון אחר ואין בו ממש. ואע"פ שהלכה כרבי מחזירו נהא הלכתא כרוב שמעון שאין לרר

לכדר בדאמר רב גדל אחר רב:
במחנה מי שפרע מקצת חובו.
 פמלן בשטר ממירי ואיכא ויתישא
 כל יחזור המלוה ויתבע כל חובו:
 רבי יהודה אומר יתליף. יקדע
 אותו השטר ויכתוב לו שטר אחר לפי
 שטנו הששל מומן ראשון בפרש
 בגמרא: יכתוב שטנו ויחזור
 לשטר שוברו. שאם שבד שוברו יחזור
 המלוה ויגבה כל חובו: אל ר' יוסי
 קן יפס לו. למלוה שיהיה הלוה
 בלגמט סימור שוברו ולא המלוה דעבד
 ליה לאיש (מלוה) בדמארין בגמרא:
 ולא יפס כחו. כל מלוה להחליף שטרו
 (א) בדאמר ר' יהודה כדי שיפס
 לפרעו: **גמ'** אין בלגט לא כדרי
 יהודה. שאמר יתליף ואפילו לכתוב
 לו מומן לשטנו על ידי עדים (א)

בית דין כדמפרס ואחיל דלא אלמי עדים לקרוע שטר והחמץ
ולגבות ממנו ראשון: ולא כר' יוסי. דאמר כותבין שובר וארץ
לשומר שוברו מן העבדים: וכותבין לו שטר אחר. לפי סטוס
המעות שחייב לו עתיו ורבי חנא דא פליגי: אי שמעי ליה לרב
הא דרביא: לקמן בשמעתין [אפי]. כשנמליח דלי יהודה שפורע עלי חובו
שמקרקעין עדים כו' (ג): סוס דדר ביה. רב יהודה מודה שהלכה כר'
יהודה דלא רב נמי ה"ק דמה לי ב"ד מה לי עדים: שמעך ולא דר
ביה. כדבריא חיי עדים מקרקעין ואחיל אחר ב"ד דוקא ולא עדים:
בשמיא

יד אבל רב נחמן לא היה סובר מילתיה דרב הכי דל"י מאי הא דקאמר
יהודה מי אליהו ממחתי' דמשמע יומי צעדים ואפי' פליגי עליה וא"ת
ד' דמנא הוא ופליגי ונראה לר"י דרב נחמן סבר לה לו למילתיה דרב
לר' ירמיה ויהוה זמנא שי קאמר מדלא פירש במשנה ויכונין לו
מחז על זה משמע (א) דר' יהודה זמנא שי קאמר דאי זמנא ראשון מה
ותרגיין לו את השער ויכונין לו שער אחר זמנא ראשון הוה דבר ממאי
והוה לו כל אלא לאפוקי (ב) ממה שהיה סבור ש"י יהודה לא היה מכשיר
לומר שאפי' צעדים צ"ל יומי להכשיר ראשון צ"ל כ"ד מיא
ראשון לא הוה פליגי עליה ויחמיה דלעיל (דף קסח.) במתקן כותבין
סהיה כחז (ו) וזן ביוס פלוגי והכי משמע קאם מדכשי ב"ד ואמאי
הוה ס"ד דזמנא שי כותבין לר' יהודה וזמנין למימר דרב נחמן
היה אליהו דרב נחמן היה דמגופה דההיא משנה לא הוה מוכחא
איכא למימר זמנא שי דל"י זמנא שי איכא למימר שאין לעדים
שות אחר שכיון שעשו שליחותן אין חזרין ועושין שליחותן דומיא
והגט לו ונתקן אין איכא שכי' יכונין לעשות אחר דכדמיה בפרק
יב גט שי דעדין שאמר לכופר כחז וילעדין לחסות וזן הש"י לו
לגלות שנתעבדו נכסיו על ידי השער הראשון ואחרי שנתעבדו
שאיין להם לכחז עליו שעבדו שלא מדעת כיון שנאמר מן המלוה
ואחרים שזה השער מוקד לו אפילו לא יכפר כלום שאפי' שגם אם
היה קיים כיון דלית ליה קלא להאי מלוה דמשמע בחזקת הבתים
גובה מן הלקוחות אף על גב דמאי לאטעיייהו ללקוחות ויומר להן
שמי ללוה שאם יפרע לו ואין לו שער אין לו לדרוז כלום ואם יש
שער אחרת והכר גבי ויזמא אחרתיו ועוד י' לומר דרב נחמן ס"ל
כן משום דהתם אין לחסות אם הוה דומה למוקדם כיון שגית ס"ל
יון בעשר מוקדם על ידי שנכשיר לו אבל ההכי כותבין ליה עדים
לחסות בשערי מוקדמין ועוד י' לומר דגבי נמחק אין דומה כל
לכא שער חדש שהיה כותבין וזן ראשון היה דומה למוקדם
אם דקאמר הויא שער מוקד ביוס מוקד פלוגי ויהיה הוה קשה
ס' זמנא ראשון ואין לומר שבמתקן אין לחזי לו כ' זמן ראשון
קר תדע דהא בהגזל קמא (נ"ב דף נח.) גבי שטרות אי
נמחק בעי ב"ד לכו"ע והכא קאמר ר' יהודה עדים וזוה אומר ר"י
בפי הלוה וזיון שמוקד לו נראה (א) אין לעדים עשומי שלא מדמחו:
אלה

מסורת הש"ס

(א) (מחזיקות נזק), (ב) (שם נזק):
(ג) (שם נזק), (ד) (שם נזק):
(ה) (שם נזק)

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones